Magazin sportiv

O fată frumoasă, un nume frumos, o performanță frumoasă

La actuala ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P. Romine, tînăra atletă sovietică Ludmila Motina a fost pur și simplu asaltată de fotoreporteri. Din două motive: 1) a cîștigat locul I în proba de 100 m. și locul II în cea de 200 m. 2) în palmaresul ei figura și titlul de... „Miss campionate europene — 1962" cucerit la Belgrad pentru frumusețe și grație... Titlu pe care iubitorii atletismului din București l-au... omologat fără să stea prea mult pe gînduri.

Atletismul și halterele

Azi, în cadrul „mondialelor" de haltere care au loc la Budapesta, printre participanții la categoria grea va evolua și un cunoscut atlet. Este vorba de americanul Gary Gubner care deține recordul mondial în sală la aruncarea greutății, cu performanța de 19,80 m.

Gubner are 19 ani, este malt de 1,98 m și cîntărește 115 kg. Recent el a ridicat o halteră de 500 kg situîndu-se printre marii performeri mondiali.

Nu este pentru prima oară cînd un atlet devine un excelent halterofil. Numeroși halterofili sovietici și polonezi au practicat la început atletismul. Este vorba de sovieticii Kaplunov, Kurinov, de polonezii Palinski și Bazanovski ș.a. De altfel, și alți atleți sînt foarte buni halterofili, ca de pildă aruncătorii de ciocan Krivonosov, Rudenkov (U.R.S.S.) discobolul Piatkowski ((R.P.P.). In plus este bine de precizat că majoritatea halterofililor de categoria grea au început cariera sportivă prin practicarea atletismului și în special în probele de aruncări. Practica ne dovedește deci că aceste două discipline merg mînă în mînă.

(I. O.)

În patru rînduri

Deși participa pentru a doua oară la proba de 3.000 obstacole, Zoltan Vamoș a cucerit medalia de argint la „europenele" de la Belgrad.

Peste-obstacole părea că zboară,
Prilejuind un minunat spectacol.
Deci faptul că fugea a doua oară
N-a însemnat la Vamoș un... obstacol!

De trei luni, la Reșița nu s-a mai organizat nici o gală de box.

De curînd, un cetățean
Pe dreptate se-ntreba:
— Oare boxul reșițean
Mult mai șade... la podea?

V. D. POPA

Cinci minute cu... cinci medaliate

În miez de august, cinci prietene ale Snagovului cuceresc la Grünau prima medalie de aur pentru canotajul nostru feminin. Am publicat știrea pe prima pagină, la locul de cinste cuvenit unei asemenea performanțe și, la sosire, am adus campioanelor europene felicitări și gladiole. Le-am reîntîlnit în dimineața cînd au prins pe piept, pentru prima oară, înalte distincții sportive. Era în dimineața în care aveam să „operăm" cîteva modificări importante în... documentarea noastră: *Iuliana Bulugioiu, Florica Ghiuzelea, Ana Tamaș* și *Emilia Rigard* — MAESTRE EMERITE ALE SPORTULUI, *Ștefania Borisov* — MAESTRĂ A SPORTULUI. Prilej de noi felicitări și de un... interviu de cinci minute cu cele cinci medaliate.

— Să încercăm să reconstituim palmaresul realizat la campionatele europene.

— *Iuliana Bulugioiu*: 6 locuri II, 4 locuri III. Prima medalie în 1954 la Amsterdam. *Florica Ghiuzelea*. 5 locuri II, 4 locuri III. *Ana Tamaș*: 2 locuri II, 2 locuri III. *Emilia Rigard*: 4 locuri II, 2 locuri III, *Ștefania Borisov*: 5 locuri II, 5 locuri III.

N-am mai adăugat locul I de la Grünau care întregește palmaresul fiecăreia dintre ele.

Pentru evidența titlurilor de campioane ale țării se părea că vom avea nevoie de un... contabil. Fetele și-au amintit însă fiecare ediție a campionatelor, fiecare cursă. Și au răspuns fără ezitare: *Iuliana Bulugioiu* 12 titluri, *Florica Ghiuzelea* 10, *Emilia Rigard* 6, *Ana Tamaș* 1, *Ștefania Borisov* 6.

Doar cîteva minute și iată că filmul amintirilor ne ajută să revedem aproape cu exactitate pasionantele probe în care întotdeauna măiestria sportivelor noastre s-a împletit cu maximum de ambiție, cu o voință greu de descris, cu o mare putere de luptă. Așa a fost la *Amsterdam*, la *București*, la *Bled* și la *Duisburg*, la *Poznan* și *Macon*, la *Londra* și *Praga* și, mai ales, la *Berlin*, în acest miez de august.

Profesoarele de educație fizică Iuliana Bulugioiu și Ștefania Borisov, laborantă de la fabrica Dacia, Florica Ghiuzelea, tehnicianul de devize de la I.R.E.B., Emilia Rigard, și muncitoarea din secția de creație a uzinelor 30 Decembrie Arad, Ana Tamaș, pornesc mai departe, tot împreună, cu aceeași sîrguință și pasiune, pe drumul înaltei măiestrii sportive. Pentru că titlurile primite astăzi — ca și medalia de aur de la Grünau — răsplătesc, dar și... obligă.

D. G.

O biografie a lui Kuț scrisă de... Herbert Elliot

MOSCOVA, 21 (prin telefon). — Azi dimineață, iubitorii de sport din Moscova i-au putut zări la o masă, la restaurantul „Praga", pe Vladimir Kuț și pe Herbert Elliot, recordmanul mondial al probei de 1.500 m., pe care l-au recunoscut ușor după fotografiile apărute de atîtea ori în ziarele sovietice.

Herbert Elliot, care este de profesiune publicist, a venit la Moscova pentru a sta de vorbă cu Vladimir Kuț și a scrie o carte despre marele atlet sovietic, dublu campion olimpic la Melbourne.

V. CHIOSE

Un suporter entuziast

Așa e fotbalul! El oferă spectatorilor cînd necazuri, cînd bucurii. Și uneori suporterii sînt mai bucuroși decît jucătorii. Acest lucru dovedește și fotografia de față. Un suporter entuziast al formației Nürnberg face un „stînd în cap" în momentul cînd echipa sa favorită marchează golul victoriei. Mișcarea nu este desigur corectă din punct de vedere al gimnasticii, dar omul din fotografie are circumstanțe atenuante. Să vă spunem vîrsta lui: 60 de ani!

Visul unei nopți de toamnă

Un vînticel ce mă-mpresoară
Cu adierea sa fugară,
Să povestesc mă tot îndeamnă
Un vis al unei... nopți de toamnă!
Căci visul ăsta, pasă-mi-te,
Nu e din cele-obișnuite.

..In noapte a pătruns un zvon
Eram la meci, pe stadion
Și, sincer, strașnic mă miram
De toate cîte le vedeam.
În primul rînd toți jucătorii
Fugeau la fel c-alergătorii

Și-un amănunt (e tot din vis!)
Sutou puternic și precis.
Pe o extremă, Pircălab
Părea un cal „pur sang" arab.
Iar cînd pasa lui Ene II
Strigau portarii: vai de noi!

Și Dinulescu se zbătea,
Ciosescu pe teren... fugea.
Macri juca: un mielușel!
Ionescu? Nu dribla de fel.
Iar Oaidă, ce să vă mai spui,
Era mereu la postul lui.
Și în tribună am aflat
Că nu știu cum s-a întîmplat
Dar Todor și — vă jur — și Soare
Se mulțumesc și sînt în stare
Să bea doar apă (Poate-un strop
De citroadă sau sirop!)

. . . . . .

Deci meciul fu o încîntare..
Dar cînd mă bucuram mai tare
Și eram foarte fericit
Un gol intră și... m-am trezit
Degeaba m-am zbătut apoi
Să-l văd din nou pe Ene II
Cum a mărcat; regret amar
Dar visul nu apare iar!

Acum speranța mi-a rămas
Că fotbaliștii din impas
M-or ajuta să ies curînd
Și antrenîndu-se (nu ștind!)
Vor face visul (și se poate)
Să fie o... realitate!

. . . . . .

Iar dacă nu, asta înseamnă
Că pentru mine-așa e scris
Ca visul unei... nopți de toamnă
Să fie mai departe... vis!

ION COSMIN

Omar Sivori — un inter de supra-clasă

Omar Sivori, interul stînga al echipei Juventus din Torino, este considerat cel mai bun fotbalist al Europei. Cu tot caracterul convențional al acestui titlu acordat în fiecare an de ziariștii sportivi, calitățile excepționale ale lui Sivori ca jucător nu pot fi puse la îndoială.

Sivori s-a născut și a învățat să joace fotbal în Argentina, în orășelul San-Nicolas. La 15 ani a fost inclus în echipa orașului, iar la 16 a început să joace în cadrul faimoasei echipe „River Plata" din Buenos Aires. A jucat de 12 ori în naționala Argentinei. In ajunul campionatului mondial din Suedia, tentat fiind de bani, s-a mutat în Italia, și astfel, de 4 ani apără culorile echipei Juventus, multiplă campioană a Italiei.

Sivori este un „oriundi", adică urmașul unui italian emigrat cîndva din Italia. „Oriundi" pot fi cetățeni ai unei alte țări, dar în Italia ei nu sînt considerați străini și nu intră în limita de jucători străini fixată pentru fiecare club. De altfel, Sivori, ca și bravilianul Mazzola (Altafini) a obținut cetățenia italiană.

Sivori, care are 26 de ani, nu strălucește prin calități fizice deosebite. E înalt de 173 cm și are o greutate de 72 kg. In tehnica conducerii balonului el are însă foarte puțini adversari.

In ciuda capriciilor și a lipsei sale de disciplină, Sivori este foarte muncitor și se antrenează atît de mult și cu atîta perseverență, încît antrenorul lui „Juventus" — Parola, îl dă întotdeauna ca exemplu. Sivori se conduce după indicațiile antrenorului, dar lucrează după propriul său grafic.

Îi place să exerseze foarte mult cu coarda, pe care o stăpînește la perfecție și nu se desparte de ea. Începînd cu 15—20 sărituri, el face ca numărul lor să crească pînă la 200—300 și lucrează în tempo variat. Chiar și exercițiile de suplețe și de îndeminare le execută tot cu coarda în mîini. „Nimic nu reglează mai bine respirația decît coarda!" — spune Sivori.

Iată ciclul de antrenament săptămînal al lui Sivori

Luni, a doua zi după meci, nu are antrenament. Pentru Sivori aceasta este ziua cea mai fericită. „Mă joc cu fetița, — spune el, — și o ajut pe soția mea în ale gospodăriei".

Marți încep antrenamentele, care se desfășoară cu un efort crescînd pînă joi. Vinerea este consacrată pregătirii tactice. Jucătorii, împreună cu antrenorul, studiază combinații și manevre pe machetă. Sivori asistă și el, dar, așa cum recunoaște, nu îndrăgește aceste ședințe. In schimb nu-l poți despărți de minge. Jonglează cu mingea la nesfîrșit. Cînd în ziare a apărut știrea despre juniorul suedez care a jucat mingea pe picior timp de două ore și jumătate, fără întrerupere, Sivori s-a mulțumit să zîmbească:

„Recordul nu e greu de bătut. Dar e atît de plictisitor, și în afară de aceasta, lipsit de sens".

Sivori își șlefuiește în fiecare zi șutul. Este poreclit „șahistul". Pentru obținerea preciziei, jucătorii lui „Juventus" folosesc un panou împărțit în 15 pătrate (dimensiunea patratelor: un metru). De la distanța de 16—18 metri Sivori șutează în pătrate, aproape fără greșeală. Un nou procedeu al lui Sivori: el pune mingea într-un punct al suprafeței de pedeapsă, își leagă ochii, se depărtează și apoi trage la poartă. Astfel se ajunge la automatizarea șutului.

Impreună cu partenerii săi, Sivori învață diferite manevre și combinații. O face însă fără plăcere. După părerea lui, jucătorul poate să-și valorifice complet aptitudinile tehnice, fizice și morale numai în joc, în condițiile luptei adevărate.

După fiecare antrenament Sivori se cîntărește. 72 de kilograme reprezintă plafonul, și el consideră că nu are dreptul să adauge nici măcar o singură „uncie". Nu-și permite să scadă artificial în greutate deoarece acest procedeu se reflectă negativ asupra formei sportive.

Sivori consacră pregătirii fizice aproximativ 8—10 ore pe săptămînă. El lucrează la spalier, cu haltere mici, cu haltera mare, sare peste garduri etc. In inventarul lui de antrenament există și ghete mai grele (între 3,5 și 5 kg). Lucrînd cu ele, el își dezvoltă fără să observe musculatura picioarelor. Greutatea halterei nu depășește o treime din greutatea propriului său corp. De obicei haltera lui cîntărește între 15 și 25 kg. Mersul și alergarea (obligatoriu în ghete) intră de asemenea în programul antrenamentelor săptămînale ale lui Sivori.

„Nu mi s-a întîmplat vreo dată, — spune Sivori, — ca în timpul meciului să mi se fi desfăcut șiretul sau un alt accident cu gheata". In vestiar Sivori intră primul și acordă foarte mult timp încălțării ghetelor. Dacă simte o jenă cît de mică, se încalță din nou și așa pînă în momentul în care-și simte gheata perfect mulată pe picior. Își îngrijește picioarele într-un mod ideal. „Asta este sursa mea de trai" — spune fotbalistul.

Sivori respectă cu strictețe regimul alimentar. Înainte vreme, ca orice argentinian, mînca multă carne, dar acum a trecut la o alimentație mai ușoară. Respectă riguros intervalele dintre mese. Doarme mult și se supune procedeelor hidroterapice.

Obiceiul lui Sivori de a juca fără apărători și cu jambierele lăsate (luat de la vestitul Labruna) este un truc psihologic. Sivori este convins că pînă acum nu a avut accidente grave numai pentru faptul că își subliniază lipsa de apărare. „Trebuie să fii asasin, — spune Sivori — ca să lovești un fotbalist în picioarele goale".

Sivori nu execută niciodată o lovitură de la 11 metri. Explică acest fapt prin sensibilitatea sa. Intr-un meci însă a fost obligat să-l tragă. Văzînd chipul schimonosit de disperare al portarului, el a tras în afara porții. „Pentru mine, a trage un penalti e ca și cum ai trage într-un om neînarmat!" —spune el. În același timp însă, acestui inaintaș agresiv și plin de temperament îi place foarte mult să marcheze goluri. Nu degeaba, în ultimii cinci ani el figurează printre cei mai buni cinci „tunari" ai Italiei.

(După „Fizkultura i Sport")

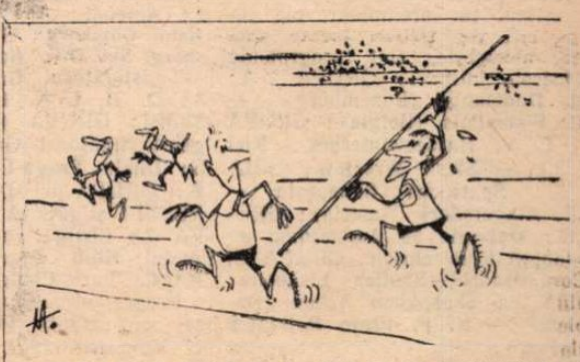

— Am uitat ștafeta la vestiar, dar am împrumutat pe drum o prăjină de la un săritor!!!

Desen de ADRIAN ANDRONIC

POSTA MAGAZIN • POSTA MAGAZIN • POSTA MAGAZIN

STELIAN BOIANGIU, CARBUNEȘTI. — 1) Dacă nu mai joacă la Steagul roșu Brașov. El a trecut la C.S.O. Galați, din categoria B. Dar gălățenii speră să-și facă, la anul, intrarea în „A". 2) Cine este antrenorul secției de box a C.S.O. Craiova? O veche cunoștință: Dumitru Ciobotaru, fostul campion al țării la categoria grea.

V. CREȚU, JIMBOLIA. — Ca să nu-i mai... încurcați, să facem... prezentările: Marin Voinea joacă inter și centru la Progresul București, iar Florea Voinea este centrul atacant al echipei Steaua. Intre ei nu există nici o legătură de rudenie.

ANDREI DEUTSCH, CARANSEBEȘ. — 1) Pele are 22 de ani. In 1958, cînd a jucat în echipa Braziliei, la campionatul mondial de fotbal din Suedia, el avea 18 ani (neîmpliniți). 2) N-am înțeles întrebarea dv.: „ce este cu zvonul că trece la profesionism?" Pele, ca și ceilalți jucători de prim plan din țările capitaliste, n-au altă meserie decît aceea de fotbaliști. Sursa lor de existență — cît timp, nu se știe! — este fotbalul. Ca atare, și Pele face parte din rîndurile jucătorilor profesioniști. 3) Iolandei Balaș îi puteți scrie pe adresa Federației Romîne de Atletism, București, strada Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie. Rîndurile dv. îi vor parveni neîntîrziat. La nevoie, F.R.A. poate apela la cel mai bun... sprinter!

I. GHEORGHE, COPĂCENI. — Este exact cum spuneți dv.: în campionatul categoriei A la fotbal pe anul 1955, cîștigat de Dinamo București, Petrolul, care mai spera la titlu, a fost învins în penultima etapă, la Timișoara, de Locomotiva. Scorul: 1-0 (a mărcat Ferenczi, din lovitură liberă de la 18 metri). O victorie care i-a „prins" bine Locomotivei Timișoara, în lupta pentru evitarea retrogradării. Cel puțin în anul acela! Că pe urmă...

STEFAN CERVINSCHI, ONEȘTI. — 1) Dumitru Eremia, cel de al doilea portar al echipei Steaua, are 24 de ani. Înainte de a veni la Steaua, a jucat la Armata Sibiu. Ce părere avem despre dînsul? Pînă miercuri, cînd s-a jucat meciul Botev—Steaua, la Plovdiv, ziceam că e un portar mare. La propriu și la figurat! Acum n-avem curajul să spunem acest lucru decît dacă vorbim la... propriu. Este vorba de o inconstanță? Da. Dar nu din partea noastră, ci a lui! 2) Viitorul campionat mondial de fotbal va avea loc în 1966, în Anglia. Ne întrebați dacă vom participa la meciurile de calificare? Dorința noastră este să ajungem și în turneul final. Dar răspunsul trebuie să-l dea fotbaliștii noștri. Și să fie un răspuns mai bun decît cele date în ultima vreme!

MIHAI DINULICA, BUCUREȘTI. — „Înainte se mai dădeau niște premii în obiecte la spectatorii găsiți pe locurile lor. Oare de ce nu se mai continuă cu această inițiativă?". Aceste premii au fost oferite, cu scop stimulativ, de Întreprinderea „Loto-Pronosport" atunci cînd s-a introdus măsura numerotării și respectării numerelor de pe biletele de intrare la fotbal. După doi ani, nu credem că un lucru atît de elementar este cazul să fie recompensat într-un fel oarecare. Dacă vă referiți însă la Stadionul „23 August" și la faptul că numerele de pe bănci s-au șters aproape cu totul, încît e greu să le mai identifici, atunci, într-adevăr, dacă nimeriți locul dv. meritați un premiu! Poate că vi-l dă... I.E.B.S.-ul!

VLADIMIR TOCEA, R. VILCEA. — In 1956, în meciul din tur disputat la Bacău, Steaua (pe atunci se numea C.C.A.) a dispus de echipa locală Dinamo, din categoria A, cu... 8-0! Un rezultat de necrezut pentru un meci jucat în deplasare. Nu e vorbă că și rezultatul meciului retur, de la București, a fost de necrezut: 1-0 pentru... Dinamo Bacău! De-ale fotbalului, sau mai de grabă zis de-ale jucătorilor...

ION POSTAȘU